

Til nr. 2, 4, 6 og 7 (§ 135, stk. 1, § 169, § 170, og § 172, stk. 1 og 2)

Det foreslås, at sager om prøvelse af Ankestyrelsens afgørelser i klagesager om børn- og ungeudvalgets afgørelser og om tilbageholdelse i boligen mv. eller optagelse i særlige botilbud henlægges til byretten i første instans. Forslaget er en konsekvens af den foreslåede nye generelle instansordning, hvorefter alle civile sager som udgangspunkt behandles ved byret i første instans, jf. nærmere herom pkt. 3.2.1 (afsnit III) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Da sagerne behandles efter retsplejelovens kapitel 43 a, vil der ikke kunne ske henvisning til landsretten til behandling i første instans efter det foreslåede § 226, stk. 3, i retsplejeloven (lovforslagets § 1, nr. 77).

Det foreslås, at de gældende regler om medvirken af børnesagkyndige dommere videreføres på den måde, at de sagkyndige dommere medvirker i byretten, men ikke i ankesager ved landsretten. Det foreslås, at der i lovtæksten benyttes udtrykket sagkyndige eller sagkyndige retsmedlemmer i overensstemmelse med retsplejelovens sprogbrug, hvor betegnelsen dommere er forbeholdt juridiske dommere, jf. også lovforslagets § 1, nr. 9, 36 og 70.

Til nr. 3 og 5 (§ 135, stk. 2, og § 171)

Sager om prøvelse af Ankestyrelsens afgørelser i klagesager om børn- og ungeudvalgets afgørelser og om tilbageholdelse i boligen mv. eller optagelse i særlige botilbud skal efter lovforslaget indbringes for byretten, jf. lovforslagets § 83, nr. 2. Bestemmelserne i lov om social service § 135, stk. 2, og § 171 om tilladelse fra Procesbevillingsnævnet til appel til Højesteret er herefter overflødige og foreslås derfor ophævet. Appel til landsretten kan ske efter retsplejelovens regler, herunder den særlige regel i retsplejelovens § 475. Appel til Højesteret vil kræve tilladelse fra Procesbevillingsnævnet efter retsplejelovens § 371 (anke) eller § 392, stk. 2 (kære).

Der gør sig efter Justitsministeriets opfattelse ikke sådanne særlige hensyn gældende i disse sager, at der er grundlag for at gøre undtagelse fra det almindelige toinstansprincip. Landsretterne må i praksis forventes at behandle sager af denne karakter, hvor der gør sig særlige hensyn til barnets tarv gældende, forud for andre sager, således at der normalt vil kunne blive tale om en ret kort sagsbehandlingstid.

Til nr. 8 (§ 172, stk. 4, 1. pkt.)

Det foreslås at henlægge kompetencen til at udtage sagkyndige dommere for den enkelte sag til retsfor-

manden. Dette er i overensstemmelse med den almindelige regel om udtagning af sagkyndige dommere i retsplejelovens § 94, og det er antaget i praksis, at den gældende regel i lov om social service § 172, stk. 4, 1. pkt., ikke er til hinder for, at landsretspræsidenten bemyndiger retsformanden til at udtage sagkyndige dommere for den enkelte sag.

Til § 84

(lov om retssikkerhed og administration på det sociale område)

Til nr. 1 (§ 73, stk. 1)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om, at sager om prøvelse af Ankestyrelsens afgørelser i klagesager om børn- og ungeudvalgets afgørelser og om tilbageholdelse i boligen mv. eller optagelse i særlige botilbud henlægges til byretten i første instans, jf. lovforslagets § 83, nr. 2.

Til § 85

(lejeloven)

Til nr. 1 (§ 107)

Det foreslås, at parterne, efter at tvisten er opstået, skal kunne aftale, at en tvist, der kan indbringes for huslejenævnet eller i Københavns Kommune ankenævnet, skal kunne indbringes for domstolene, uden at have været behandlet af huslejenævnet eller ankenævnet. Forslaget er begrundet i, at parterne bør have mulighed for, hvis de er enige, at indbringe en privatretlig tvist for domstolene uden forudgående nævnsbehandling, jf. pkt. 7.2.2 (afsnit III) i lovforslagets almindelige bemærkninger. Parterne kan først indgå aftale om overspringelse af nævnsbehandlingen, når der er opstået en konkret tvist.

Den foreslåede regel om, at parterne, efter at tvisten er opstået, skal kunne aftale, at en tvist, der kan indbringes for huslejenævnet, skal kunne indbringes for domstolene, uden at have været behandlet af huslejenævnet, gælder også for sager, der er omfattet af boligreguleringsloven, idet den generelle hjemmel til obligatorisk tvistebehandling ved huslejenævnene findes i lejelovens § 107.

Til nr. 2 (§ 110, stk. 2, og § 112, stk. 2)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslaget om, at domsforhandlingen ved domstolene skifter navn til hovedforhandlingen, jf. lovforslagets § 1, nr. 87.